

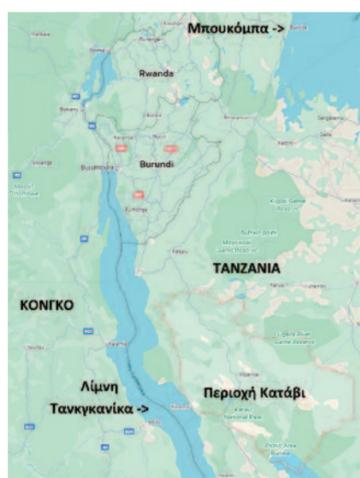
**ΒΟΗΘΕΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ
Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ**

Τανζανία

Ο Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας, Χρυσόστομος

Το διάστημα αυτό ζούμε στην Τανζανία μία μεγάλη πρόκληση! Μια ολόκληρη περιοχή στην περιφέρεια Κατάβι της δυτικής Τανζανίας, στα σύνορα με τη λίμνη Τανγκανίκα, έχει ζητήσει να προσέλθει στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η προσέλευσή τους είναι ομαδική. Ανήκαν στην ρωμαιοκαθολική ομολογία και ήταν οργανωμένοι σε μία Αδελφότητα ονομαζόμενη «Αγία Τριάς», μαζί με μία Μονή με 30 μοναχές και μία Μονή με 10 μοναχούς. Έχουν ένα ορφανοτροφείο, πολλές καλλιέργειες κλπ. Έχουν κάνει επίσημη γραπτή αίτηση και έχει ενημερωθεί προς τούτο το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, για να λάβουμε οδηγίες για τον τρόπο υποδοχής και ένταξης όλης αυτής της μεγάλης ομάδας.

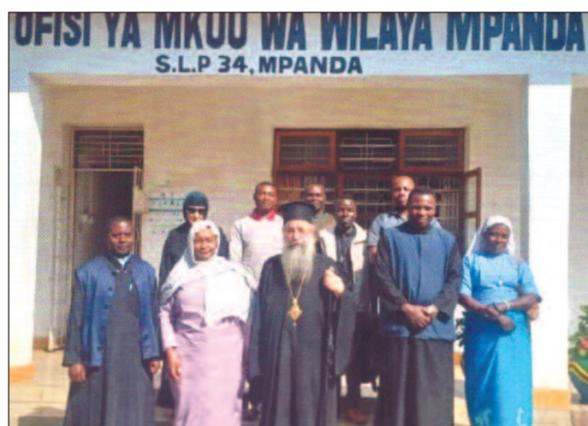
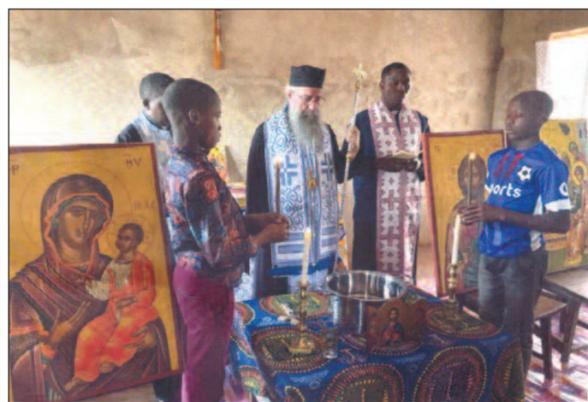
Την ευθύνη αναλαμβάνει η Ιερά Επισκοπή μας, η οποία μαζί με τον μεγάλο αριθμό ενοριών έχει υπό την εποπτεία της και 15 ιεραποστολικά κλιμάκια, 30 νέους ιερείς, την ιερατική σχολή Μπουκόμπας «Ευαγγελιστής Μάρκος», το θεολογικό κολέγιο «Άγιος Νικόλαος» Μουάνζας, την υπό ανέγερση Θεολογική Σχολή Άγιος Νεκτάριος, τα δύο γυμνάσια, το ένα δημοτικό

σχολείο και το νοσοκομείο «Ανάστασις». Επιπρόσθετα, έχουμε αναλάβει την διαποίμηση τις νεοσυστηθείσας Ιεράς Επισκοπής Ρουάντας.

Τώρα έρχεται και η περιοχή Κατάβι, σε απόσταση χιλίων χιλιομέτρων από την Μπουκόμπα (βλ. χάρτη), όπου είναι η έδρα της Επισκοπής.

Εύχεστε και προσεύχεστε, αδελφοί μου, για την εμπέδωση του θεάρεστου έργου μας.

Πηγή: Ιεραπόστολος, Τ. 142, σελ. 118-121

Ο Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας, Χρυσόστομος, με ιερείς και λαϊκούς

Η Ανάσταση του Χριστού και ο Θωμάς

Οκτώ ημέρες μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς εμφανίζεται πάλι στους μαθητές Του. Αυτή την φορά είναι μαζί τους και ο Θωμάς. Οι λοιποί μαθητές ομολογούσαν και μαρτυρούσαν εξ ιδίας πείρας, προς τον Θωμά, ότι είδαν τον Κύριο Αναστημένο. Ο Θωμάς είχε ήδη πληροφορηθεί περί της τριήμερου Αναστάσεως του Κυρίου όχι μόνο από τους μαθητές, αλλά και από τις Μυροφόρες γυναίκες. Παρέμεινε όμως δύσπιστος. Ήθελε, όχι μόνο να ιδεί τον Κύριο, αλλά να βάλει και τα χέρια του στις πληγές που του προκάλεσε ο Σταυρός.

Πόσοι άνθρωποι σήμερα δεν λέμε τα ίδια: «Αν δεν ιδώ με τα μάτια μου και δεν εξετάσω, δεν πιστεύω». Όμως ο Θεός όρισε ως τρόπο και μέσο ζωής για τον πιστό, την πίστη.

Πίστη σημαίνει σιγουριά για αυτά που ελπίζουμε και βεβαιότητα για αυτά που δεν βλέπουμε.

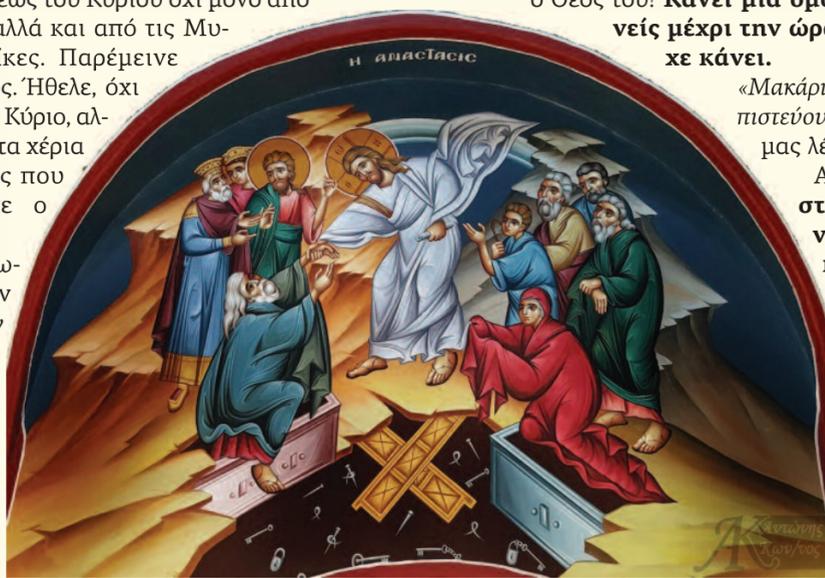
Γ' αυτό ο Κύριος, μας λέγει: «**Μακάριοι είναι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να βλέπουν.**»

Όμως επειδή ο Θωμάς ήταν ειλικρινής και καθαρός στην καρδιά, ο Χριστός δεν τον άφησε να χαθεί στους δρόμους της απιστίας. Μέγα το έλεος και η φιλανθρωπία του Δεσπότη Χριστού! Ενήργησε στον Θωμά, όπως ενεργεί σε κάθε καθαρή και ειλικρινή καρδιά ανθρώπου. Εμφανίστηκε μπροστά του και τον κάλεσε να ερευνηθεί τις πληγές. Ήταν η πιο συγκλονιστική στιγμή για τον Θωμά! Σεισμός γίνεται στην καρ-

διά του και στο νου του! Η θέα και μόνη του Χριστού ήταν αρκετή για να τον μετατρέψει από την μια στιγμή στην άλλη από δύσπιστο σε πιστό. Να μην έχει πλέον ανάγκη καμιάς άλλης αποδείξεως περί της Αναστάσεώς Του και να ομολογεί με πλήρη βεβαιότητα και πίστη, ότι ο Χριστός είναι πλέον ο Κύριός του και ο Θεός του! **Κάνει μια ομολογία, που κινείται μέχρι την ώρα εκείνη δεν είχε κάνει.**

«Μακάριοι είναι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να ιδούν», μας λέγει ο Κύριος.

Αδελφέ μου, πιστεύεις ακράδαντα στην εκ νεκρών ανάσταση του Κυρίου; Έχεις αναστηθεί και εσύ μαζί Του στην καινούργια εν Χριστώ ζωή, της χαράς, της ειρήνης και της ευφροσύνης; Είναι και για σένα ο Χριστός

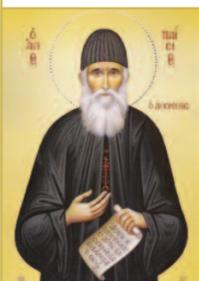
ο μόνος αληθινός Θεός και Κύριός σου; Τον υπακούς και Τον ακολουθείς καθημερινά στη ζωή σου; Είσαι το συνειδητό μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και ομολογείς από καρδιάς ότι προσδοκάς ανάσταση νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος;

Μην αφήνεις την αμφιβολία και την δυσπιστία να κυβερνά την ζωή σου. Πίστεψε στο Χριστό χωρίς να ζητάς αποδείξεις. **Δώσε την καρδιά σου σε Εκείνον** και θα σε βεβαιώσει για την ύπαρξή Του και την ανάστασή Του. Ακολουθήσε Τον. Είναι «ο τοις πεσούσι παρέχων ανάσταση»!

N. K.

Από την Βιωτή του Οσίου Παΐσιου

Ουράνιο Μεθύσι

– Γέροντα, φοβάμαι μήπως δεν σωθώ.

– Μην φοβάσαι· μαζί θα πάμε επάνω. Μόνο να πης στην Γερόντισσα να μας δώση δύο μεγάλα μπουκάλια για τον δρόμο – πρόσεξε να είναι πλαστικά, όχι γυάλινα, για να μη σπάσουν στο ταξίδι!... Θα τα γεμίσουμε νερό και, μέχρι να ανεβούμε στον Ουρανό, από την κούραση θα τα πιούμε! Μόνον τρία δάκτυλα θα αφήσουμε και θα παρακαλέσουμε τον Χριστό να το ευλογήση, να το κάνη κρασί και μετά θα το πιούμε και θα μεθύσουμε πνευματικά κοντά στον Χριστό.

- Γέροντα, ποιο είναι αυτό το νερό;
- Είναι η αγάπη προς τον Χριστό και τους αδελφούς.
- Και η μέθη;

Συνέχεια στη σελ. 3

1821 Ο Νικηταράς

Ο Νικήτας Σταματελόπουλος ή πιο γνωστός **Νικηταράς**, ήρωας από τους λίγους της Επανάστασης του 1821, πέθανε (στην ψάθα), ζητιανεύοντας στα σοκάκια του Πειραιά. Η αρμόδια αρχή η

οποία χορηγούσε τις θέσεις στους επαίτες, είχε ορίσει για τον ήρωα-επαίτη μια θέση κοντά στο σημείο όπου βρίσκεται σήμερα η εκκλησία της Ευαγγελίστριας και του επέτρεπε να επαίτει κάθε Παρασκευή! Ήταν τόση η φτώχεια του σχεδόν τυφλού πλέον στρατηγού - η πολιτεία δεν του είχε δώσει παρά μια μικρή σύνταξη - ώστε δεν είχε χρήματα ούτε για να αγοράσει ψωμί για την άρρωστη γυναίκα του. Εκείνος μπορούσε να αντέξει την πείνα περισσότερο.

Η περιπέτεια του ήρωα έφθασε στα αυτιά πρέσβη Μεγά-

Συνέχεια στη σελ. 2

Ευχόμαστε το φετινό Πάσχα να είναι για όλους μια διάβαση σε μια αναστημένη ζωή με αρχηγό τον Χριστό!

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

«Ζητάτε και θα σας δοθεί. Ψάχνετε και θα βρείτε. Χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί» (Ματθαίος 7:7)

Ο Θεός είναι αγάπη και θέλει να δείξει την αγάπη Του βοηθώντας τον άνθρωπο που έχει την ανάγκη Του. Ο άνθρωπος που αγαπάει τον Θεό, τηρεί τις εντολές Του. Τον υπακούει, μαρτυρεί σε όλους για την αγάπη Του και πάντοτε, νύχτα και μέρα, προσεύχεται. Και ο Θεός που είναι δυνατός και καλός, ακούει τις προσευχές του και έρχεται βοηθός του στις δύσκολες στιγμές.

Ο Ψαλμωδός λέει: «Αδιάκοπα στον Κύριο έλπιζα κι Αυτός με πρόσεξε κι άκουσε την κραυγή μου» (Ψαλμ. 40:1). Είναι πολλές φορές πιο δύσκολο να περιμένεις, παρά να

προχωρείς. Ο Θεός ακούει τις προσευχές μας και βλέπει με αγάπη σ' αυτά που Του ζητούμε. Ο Θεός συμπαθεί και είναι έτοιμος να συμπαρασταθεί στον πονεμένο άνθρωπο. Η δική μας ευθύνη είναι να ζούμε τη ζωή του Χριστού, να προσευχόμαστε αναφέροντας τις ανάγκες μας και να περιμένουμε με υπομονή.

Η χαρά μας είναι πολύ μεγάλη που ο Θεός ακούει τις προσευχές μας, όπως ακούει τις προσευχές του καθενός που ταπεινά και ειλικρινά ζητά την επέμβασή Του. Λίγες από τις πολλές απαντήσεις του Κυρίου γράφουμε πιο κάτω:

- Οι εξετάσεις μου ήταν καλές, δόξα τω Θεώ!
- Ευχαριστώ τον Θεό για την δύναμη που μας δίνει να αντιμετωπίζουμε την καθημερινότητα με όλες τις δυσκολίες της.
- Ο Θεός έδωσε στον εγγονό μου την εργασία που ήθελε!
- Μετριάσθηκαν σημαντικά οι πόνοι του σώματος μου. Δόξα τω Θεώ!
- Η Ν., που προσευχόμασταν, βγήκε από το νοσοκομείο και μας ευχαριστεί για τις προσευχές.
- Μετά από εξετάσεις, διαπιστώθηκε ότι εξαφανίστηκε ο καρκίνος που είχε η Ε. Δόξα τω Θεώ!
- Η Μ. που είχε σπάσει τη λεκάνη, είναι πλέον πολύ καλύτερα!
- Ο Λ. που προσευχόμασταν να μην χάσει το μάτι του, είναι καλά στην υγεία του και επέστρεψε στο σπίτι του.
- Ο Κύριος βοήθησε και ολοκληρώθηκε η ανακαίνιση του σπιτιού του γιου μου.
- Ο Ν. υποφέρει από καρκίνο. Οι γιατροί του είπαν ότι η ασθένεια είναι αναστρέψιμη.
- Ευχαριστώ για τις προσευχές σας για τη μητέρα μου. Βγήκε σύντομα από το νοσοκομείο και ξεπέρασε την πνευμονία.
- Τελικά δόθηκε το απαιτούμενο σπίτι στην Ε. από την Σιέρρα Λεόνε της Αφρικής, ώστε να μπορεί να κατοική με τον μικρό γιο της.
- Ευχαριστώ τον Θεό διότι όταν προσεύχομαι μου δίνει δύναμη και ειρήνη.
- Ευχαριστώ τον Θεό για την προστασία Του σε πολύ άσχημο πέσιμο!
- Για την ελπίδα που μας δίνει ο Κύριος για το μέλλον.
- Για την υγεία που μου δίνει και για την κα Ζ. που έγινε καλά.

1821 Ο Νικηταράς

Συνέχεια από τη σελ. 1

λης Δύναμης, ο οποίος ενημέρωσε σχετικά την κυβέρνησή του. Έτσι κάποια στιγμή απεσταλμένος της πρεσβείας βρέθηκε στη θέση που ζητιάνευε ο στρατηγός. Μόλις ο Νικηταράς τον αντιλήφθηκε, μάζεψε αμέσως το απλωμένο του χέρι!

– Τι κάνετε στρατηγέ μου; Ρώτησε ο απεσταλμένος.

– Απολαμβάνω την ελεύθερη Πα-

τρίδα! Απάντησε περήφανα ο ήρωας.

– Μα εδώ την απολαμβάνετε, καθισμένος στο δρόμο;

– Η Πατρίδα μου έχει χορηγήσει σύνταξη για να ζω καλά, αλλά εγώ έρχομαι εδώ για να παίρνω μια ιδέα πώς περνάει ο κόσμος, αντέτεινε ο περήφανος Νικηταράς.

Είδε και αποείδε ο ξένος και γύρισε να φύγει, χαϊρετώντας ευγενικά. Φεύγοντας όμως, άφησε να του πέσει ένα πουγκί με χρυσές λίρες, ώστε να μην προσβάλει τον πάμφτωχο στρατηγό. Ο Νικηταράς άκουσε τον ήχο, έπιασε το πουγκί το ψηλάφισε και φώναξε στον ξένο. «Σου έπεσε το πουγκί σου. Πάρτο για να μην το βρει κανείς και το χάσεις!»

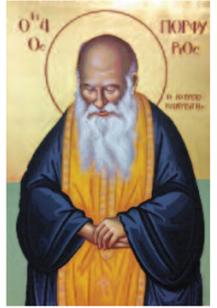
Μακάρι τέτοια παραδείγματα να γίνουν και σήμερα φτωχοί φάρτοι στη δύσκολη πορεία μας και έξοδος στα αδιέξοδα.

Μας Φωτίζει ο Άγιος Πορφύριος

Να Μας Αγαπάνε Ή Να Τους Αγαπάμε;

Όταν αγαπάμε, νομίζουμε ότι προσφέρουμε στους άλλους, ενώ στην πραγματικότητα προσφέρουμε πρώτα στον εαυτό μας. Η αγάπη χρειάζεται θυσίες. Να θυσιάζουμε ταπεινά κάτι δικό μας, που στην πραγματικότητα είναι του Θεού.

Μη σε νοιάζει ποτέ, το εάν σε αγαπούν. Σήμερα οι άνθρωποι ζητούν να τους αγαπήσουν και γι' αυτό αποτυγχάνουν. Το σωστό είναι να μην ενδιαφέρεσαι εάν σε αγαπούν, αλλά εάν εσύ αγαπάς τον Χριστό και τους ανθρώπους. Μόνον έτσι γεμίζει η ψυχή. Εσύ μόνο ξεχειλίζει από αγάπη Χριστού προς όλους και τότε έρχεται μυστικά μια μεταβολή, μια αλλαγή σε όλο το σύνολο. Αυτό που λέω είναι η καλύτερη ιεραποστολή.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 Είναι Αγιασμένη

Η Ελληνική Επανάσταση είναι η πιο πνευματική Επανάσταση που έγινε στον κόσμο. Είναι αγιασμένη...

Στην επανάσταση του Εικοσιένα, όπως και στην πολιορκία της Πόλης, μαζί με τους λαϊκούς πολέμουςαν πλήθος ρασοφορεμένοι, καλόγεροι, παπάδες και δεσποτάδες και τραβούσανε μπροστά με το σταυρό στο χέρι, κι από πίσω τους χιμίξε κλαίγοντας ο λαός, κι έψελνε:

- Για της Πατρίδος την ελευθερία
- Για του Χριστού την πίστη την αγίαν
- Γι' αυτά τα δύο πολεμώ
- Μ' αυτά να ζήσω επιθυμώ
- Κι αν δεν τα αποκτήσω
- Τι μ' ωφελεί να ζήσω;

Στην πόλη κρεμάστηκε ο πατριάρχης Γρηγόριος, ανοίγοντας πρώτος το μαρτυρολόγιο της Επανάστασης. Ο Θανάσης Διάκος πολέμησε σαν νέος Λεωνίδα και σουβλίστηκε για την πίστη του. Ο

Παλαιών Πατρών Γερμανός, ο Ησαΐας Σαλώνων, ο Ρωγών Ιωσήφ, ο Παπαφλέσσας, ο Θύμιος Βλαχάβας κι άλλοι πολλοί πολέμησαν για την αγιασμένη πατρίδα τους.

Στην Τριπολιτσά κλειστήκανε στη φυλακή κατά την Επανάσταση οι δεσποτάδες του Μοριά, κ' οι περισσότεροι πεθάνανε με αβάσταχτα μαρτύρια. Το ίδιο και στην Πόλη, φυλακωθήκανε και κρεμαστήκανε πολλοί δεσποτάδες.

Φώτιος Κόντογλου (1895- 1965)

Άγιοι Γίνεσθε

† Του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστασίου

Αλίμονο στους ανθρώπους που δεν έχουν πονέσει, που δεν έχουν περάσει δυσκολίες. Είναι σκληροί. Μόνον ο πόνος μας κάνει να καταλαβαίνουμε τους άλλους και να είμαστε πιο ώριμοι.

Λοιπόν! Μην ανησυχούμε για τον πόνο. Μας κάνει πιο ώριμους. Μας οδηγεί σε μία εσωτερική ωρίμανση, θα μπορούσα να πω σε έναν αγιασμό. Μην φανταστούμε ότι πρέπει να γίνουμε άγιοι με την έννοια που οι άλλοι λένε.

Ο απόστολος λέει: Άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιος ειμί. Αυτό σημαίνει: Μάθετε να αντιμετωπίζετε αυτό που είναι το θέλημα του Θεού, και να είσαστε ελεύθεροι από το δικό σας θέλωμε. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Ας μην φανταζόμαστε ότι οι αρρώστιες είναι το μεγάλο πρόβλημα. Είναι άλλες οι δυσκολίες, οι οποίες έρχονται από το στενό σου περιβάλλον και οι οποίες πολλές φορές μπορεί να σε οδηγήσουν σε κάμψη, σε απογοήτευση. Από εκεί που περιμένεις μία βοήθεια, δεν έρχεται ή έρχεται το αντίθετο. Είτε από εκεί που έχεις βοηθήσει τόσο πολύ, έρχεται μία σειρά από αγνωμοσύνη. Όλα αυτά κουράζουν. Αλλά πιστεύω ότι ωριμάζουν τους ανθρώπους, να είμαστε ελεύθεροι ακόμα και από την απαίτηση ευγνωμοσύνης στον άλλον. Να την δίνουμε εμείς την ευχαριστία μας, αλλά να μην θέλουμε οπωσδήποτε οι άλλοι να μας εκφράζουν αυτή την ευγνωμοσύνη!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ

στο Ορθόδοξο Πνευματικό μας Κέντρο

Στην Αθήνα: Σατωβριάνδου 31 (1ος όροφος)

Τηλ.: 210.52.27.726

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Κάθε Κυριακή: 5:30 μ.μ. Η συνάθροιση της χαράς

ΝΥΧΤΑ-ΜΕΡΑ ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ!

✓ ΝΕΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΛΕΜΗΝΥΜΑΤΑ ✓

- Τηλεφωνήστε για να ακούσετε σύντομα μηνύματα ορθόδοξης πίστεως και ζωής. Λειτουργούν όλο το 24ωρο. Αφού ακούσετε το μήνυμα μπορείτε, εάν θέλετε, να μας αφήσετε την ανάγκη σας και θα προσευχόμαστε μαζί σας.
- Καλέστε τον αριθμό **210 98 61 836**. Υπάρχουν 3 επιλογές:
  1. Σχόλια στο ευαγγελικό ή στο αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής: πατήστε τον αριθμό 1
  2. Μήνυμα αισιοδοξίας βασισμένο στην ορθόδοξη πίστη και ζωή: πατήστε τον αριθμό 2
  3. Μήνυμα που σπρηρίζει την χριστιανική οικογένεια: πατήστε τον αριθμό 3
- Τα μηνύματα αλλάζουν κάθε εβδομάδα.
- Τηλεφωνήστε να ακούσετε τα λόγια του Θεού και θα σας ανακουφίσουν.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Εάν θέλετε να γίνετε δωρεάν συνδρομητής της ορθόδοξης χριστιανικής εφημερίδας μας, συμπληρώστε με κεφαλαία γράμματα το ονομ/μο και την διεύθυνσή σας.

ΟΝΟΜΑ .....

ΕΠΩΝΥΜΟ .....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ .....

Τ.Κ. .... ΠΟΛΗ .....

Ταχυδρομείστε το κουπόνι προς:

«ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ», Ορθόδοξη Χριστιανική Αδελφότητα,

Τ.Θ. 34018, 100 29 ΑΘΗΝΑ

Μπορείτε τα παραπάνω στοιχεία να τα αποστείλετε και με email στο anesperofos@yahoo.gr

Το Ανεσπερον Φως

Ορθόδοξη χριστιανική οικογενειακή μορφωτική και κοινωνική εφημερίδα
Εκδίδεται κάθε ΔΙΜΗΝΟ

Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει την άποψη του συντάκτη του

Ιδιοκτησία

Ορθόδοξη Χριστιανική Αδελφότητα
«ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ»

Εκδότης

Κυριάκος Γεννάδης

Γραφεία

Σατωβριάνδου 31, 104 31 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 52 27 726

e-mail: anesperofos@yahoo.gr

www.anespero.gr

Επιστολές, επιταγές και εμβάσματα παρακαλούμε να αποστέλλονται στη διεύθυνση: ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ «ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ» Τ.Θ. 34018, 100 29 ΑΘΗΝΑ

Δωρεές: ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
IBAN: GR07 0172 0110 0050 1105 6731 083

Μηνύματα από τους τηλεφωνητές
210 98 61 836

Εκτύπωση:
VES COMPANY
email: info@ves.gr

Χριστιανική Οικογένεια

Πως Βλέπει Ο Ένας Τον Άλλον;

† Αθανάσιος, Λεμεσού

— έρετε πολύ καλά, ότι δεν μπορεί να — υπάρξει σωστή σχέση μέσα στο γάμο, αν δεν υπερβούμε το φύλο. Αν δε μάθουμε να βλέπουμε τον άλλο σαν άνθρωπο, με όλο τον ψυχοσωματικό του κόσμο, **όχι μόνο σαν σώμα, όχι μόνο σαν άνδρα ή σαν γυναίκα**, αλλά σαν άνθρωπο που έχει ψυχικές και σωματικές ανάγκες, που έχει το δικό του κόσμο, τη δική του ύπαρξη. Να βλέπει ο άνδρας τη γυναίκα σαν πρόσωπο και η γυναίκα τον άνδρα μ' αυτόν τον τρόπο. Έτσι βάζουμε το γάμο στη σωστή βάση.

Μετά πρέπει να μάθει ο άντρας πώς σκέφτεται μια γυναίκα και πώς είναι το «είναι» μιας γυναίκας και να συμπεριφέρεται ανάλογα. Γιατί αν συμπεριφέρεσαι σε μια γυναίκα με τα κριτήρια του άνδρα, τότε ήδη επιτέλε-

σες την τραγωδία της οικογένειας σου. Αν λες π.χ. «Μα γιατί η γυναίκα μου αισθάνεται παράπονο μαζί μου; Εγώ είμαι καλός άντρας, δουλεύω, φέρνω λεφτά στο σπίτι, ό,τι θέλει αγοράζει, όσα χρήματα θέλει τα έχει, πηγαίνει εκδρομές το Καλοκαίρι. Γιατί έχει παράπονο;»

Κι η γυναίκα πάλι σκέφτεται για τον άνδρα ότι: «Εγώ του μαγειρεύω, τον πλένω, είμαι τίμια κοπέλα, δεν έχω άλλα πράγματα στη ζωή μου. Γιατί έχει παράπονο;»

Δεν καταλαβαίνουν ότι αυτά είναι καλά και απαραίτητα, αλλά δεν είναι αυτά που αγγίζουν τον άλλο άνθρωπο. Ότι η συναισθηματική και ψυχική επαφή είναι αυτό που έχει σημασία στο γάμο και ύστερα όλα τα υπόλοιπα. Κι αυτό για να γίνει πρέπει να δεις τον άλλον άνθρωπο **όπως είναι**.

Υπνλαφώντας το Ευαγγέλιο

«Ολιγόπιστε! εις τί ἐδίστασας;» (Ματθ. 14:30)

Μη ταράζεσαι....

Τί έζησε η καρδιά μας, τί είδαν τα μάτια μας. Θάμβος ανεκλάλητο, πώς να το διηγηθώ; Πώς να εξηγήσω την εμπειρία μου αυτή; Ο Θεός γέμισε την ψυχή και το νου και από αγάπη πολύ πήρε από μας την προσφορά μας «**το πρόσφορό μας**» και το μοίρασε σε χιλιάδες ανθρώπους. Μα πώς έγινε αυτό το θαύμα, δεν μπορώ να το εξηγήσω!

Και πάνω που προσπαθώ να μαζέψω το νου μου, ακούω τον Κύριο να μου λέγει, «**πηγαίνετε απέναντι και έρχομαι κι εγώ**». Τα μαζέψαμε και πήγαμε από την απέναντι μεριά, έχοντας τις φρέσκες εικόνες του θαύματος. Ο λόγος και η χάρη, η ευγένεια και η υπομονή, η ακακία και η αγάπη έχουν συγκλονίσει την ψυχή. Πάω, μαζί με τους αδελφούς μου, απέναντι, στην άλλη μεριά, μακριά από τον «όχλο», στην ησυχία, οι αδελφοί μου κι εγώ.

Να, όμως, που η θάλασσα λυσσάει, **αντίθετος άνεμος φουσάει** και δυνατός σε ισχύ, αδυνατώ να το ελέγξω. Άνθρωποι της θάλασσας κι όμως, αδυνατούμε. Τί στο καλό συμβαίνει; Κι εκεί που χάνουμε τη δύναμή μας, την πίστη μας, φοβόμαστε για τη ζωή μας, ξεχνώντας όλα όσα ζήσαμε, ξεχνώντας πόσα θαυμάσια κάνει μπροστά μας ο Κύριος, δεν αναπέψαμε μια προσευχή πίστης. Δεν είναι εύκολο η ψυχή, την ώρα του πειρασμού, να αναπέμψει προσευχή ικεσίας. Όμως, οι αδελφοί μου που θα μπορούσαν να βοηθήσουν, υπέφεραν κι αυτοί μαζί μου. Τι κάνουμε τώρα; Λείπει και ο Κύριος. Λείπει; Όχι, Κάποια φιγούρα έρχεται και λέει πως είναι ο Κύριος. Μα δεν γίνεται. Περπατά πάνω από τα κύματα, η τρικυμία δεν τον αγγίζει. «**Αποκριθείς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα**». «Ο Πέτρος αποκρίθηκε και εἶπε, Κύριε, εν εἶσαι εσὺ, δώσε μου εντολή να ἔρθω κοντά Σου περπατώντας πάνω στα νερά (Ματθ. 14:28)». «**Ο δὲ εἶπεν, ἔλθέ**», ἔλα κοντά μου, μη διατάξεις.

Ναι, πήγα, η εμπειρία όλων αυτών των ημερών γέμισε την ψυχή μου με πίστη και λαχτάρα να ζω τον Θεό μου, να πω από την καρδιά μου, δεν μπορώ να ζω χωρίς εσένα! Έφυγα τρέχοντας, χωρίς σκέψη, χωρίς να βάλω τη λογική μπροστά μου, αρκούσε σε μένα η παρουσία Του

που με ελκύει να βρεθώ στην αγκαλιά Του. Κύριε μου και Θεέ μου, έρχομαι κοντά Σου....

Η συνήθεια όμως κοντοστεκέται εκεί, στην άκρη του νου, στο βάθος της καρδιάς. Δύσκολο να εικονίσω τον εαυτό μου να περπατά με πίστη και πάνω από την τρικυμισμένη θάλασσα, και τι κάνω; Κοιτώ τα κύματα, τον αντίθετο άνεμο και ο φόβος κυριεύσει τη ψυχή μου, άρχισα να καταποντίζομαι, να βουλιάζω. Τα πάθη με αιχμαλώτισαν ξανά, μου είναι οικεία και δυσκολεύομαι να μείνω στην πίστη, να πορευτώ την οδό Σου και να ζω τα θαυμάσια Σου. Βοήθησέ με. Βγήκε, επιτέλους, η προσευχή, η παρουσία Του ενέπνευσε τον πολυπόθητη κραυγή. «**Κύριε, σώσόν με**»

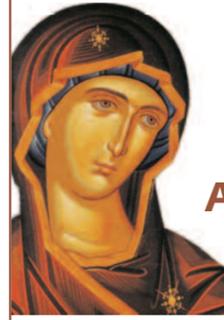
«Κύριε βοήθησε με, χάνομαι! (Ματθ. 14:30). «**Ολιγόπιστε! εις τί ἐδίστασας**» Δεν ξέρω Κύριε, άνθρωπος είμαι εμπλαγής, δεν τα καταφέρνω χωρίς Εσένα.

Όσα θαύματα κι αν δούμε, όσα θαυμάσια κι αν γίνουν στη ζωή μας, όταν το βλέμμα της καρδιάς μας στρέφεται στον κόσμο των παθών, που υπάρχει στους ανθρώπους που ζουν χωρίς πυξίδα, χωρίς νόημα και σκοπό, που ονομάζονται «όχλος», τότε και η ψυχή δεν ωφελείται καθόλου. Όταν όμως απλώσουμε το χέρι μας, ο Κύριος το έχει ήδη απλωμένο και το πάνει, και μας κρατά γερά, μας τραβά έξω από τον κόσμο και μας κρατά στην αγκαλιά Του, γιατί «**τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἑσχατῇ ἡμέρᾳ**». (Ιωάν. 6:40) «**Αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα ἐκεῖνον που με ἔστειλε (τον Θεοῦ Πατέρα), ὅποιος βλέπει με τὴν καρδιά του τον Υἱὸ και πιστεύει σε Αὐτὸν να ἔχει αἰώνια ζωὴ και θα ἀναστήσῃ αὐτὸν τὴν ἑσχατὴν μέρα**».

Ἦρθε πλέον η ώρα, να αποφασίσω αν θα συνεχίζω να «ακούω τη βοή του κόσμου, να τρέμω μπροστά στη θύελλα των παθών, τις φωνασκίες εκείνων που ζουν στον κόσμο των παθών, ή θα κοιτάζω με το βλέμμα της καρδιάς προς τον Αρχηγό και Τελειωτή της πίστης μου, τον αναστημένο Ιησού Χριστό και να αναφωνώ, Θεέ μου και Σωτήρα μου.

Βοναζούντας Αντώνιος, Κατηχητής

Η Παναγία μας

Ομιλία Στον Ευαγγελισμό Της Θεοτόκου Και Αειπαρθένου Μαρίας

Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά (Ομιλία 14)

Το όνομα της Παρθένου ήταν Μαριάμ, **που ερμηνεύεται Κυρία**. Εκείνη ήταν πράγματι παρθένος, και στο σώμα και στη ψυχή. Είχε όλες τις αισθήσεις του σώματος εκτός από τον μολυσμό. Έχει γραφεί για εκείνη ότι ήταν η κλεισμένη πύλη που κανείς δεν πρόκειται να περάσει από αυτήν, παρά μόνο ο Χριστός.

Η Παναγία είναι Κυρία και με ένα άλλο τρόπο. Δεσπόζει όλων καθώς είναι ελεύθερη και ρίζα της ελευθερίας του γένους των ανθρώπων και γι' αυτό ακριβώς ο άγγελος εμφανιζόμενος στη Παρθένο, της απευθύνει το: «**Χαίρε κεχαριτωμένη. Ο Κύριος είναι μαζί σου, είσαι ευλογημένη ανάμεσα στις γυναίκες**». Η Παρθένος φοβήθηκε μήπως ο άγγελος είναι κάποιος απατηλός και δεν δέχτηκε χωρίς εξέταση τον χαιρετισμό. Ταράχθηκε και ρώτησε, πώς είναι δυνατό να γίνει αυτό. Ο αρχάγγελος αμέσως της διέλυσε τον θεοφιλή φόβο λέγοντάς της: «**Μη φοβάσαι Μαρία, γιατί πέτυχες τη χάρη του Θεού**».

Η Παρθένος ρώτησε όχι από απιστία, αλλά επειδή ζητούσε να μάθει πώς ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί αυτό το θαύμα. Γι' αυτό ακριβώς, μετά την εξήγηση του αρχαγγέλου, εκείνη τρέχει προς τον Θεό και απευθύνεται προς αυτόν. Λέγει λοιπόν στον αρχάγγελο: «**Αν, όπως λες, έρθει σ' εμένα το Άγιο Πνεύμα για να με καθαρίσει περισσότερο και να με δυναμώσει να δεχτώ το σωτήριο έμβρυο, αν με επισκιάσει η δύναμη του Υψίστου που θα μορφώσει μέσα μου ως άνθρωπο αυτόν που είναι Θεός και Βασιλεύς αιώνιος, πιστεύω ότι τίποτε δεν είναι αδύνατο για τον Θεό. Λοιπόν, ιδού εγώ τη δούλη του Κυρίου, ας γίνει σύμφωνα με το λόγο σου**». Τότε έφυγε από εκεί ο άγγελος, αφού άφησε στην γαστέρα της τον Δημιουργό του κόσμου ενωμένο με την Παρθένο.

Από την Βιωτή του Οσίου Παϊσίου

Συνέχεια από τη σελ. 1

– Είναι η μέθη από το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί που μεθούν από το Άγιο Πνεύμα, αγάλλονται συνέχεια από την στοργή του Θεού, του Πατέρα τους. Αν μεθύσει ο άνθρωπος πνευματικά με το ουράνιο κρασί, η ζωή του εδωά στην γη γίνεται μαρτυρική, με την καλή όμως έννοια. Αχρηστεύεται για τον κόσμο, αδιαφορεί για καθετί γήινο και όλα τα «θεωρεί σκύβαλα» (άχρηστα σκουπίδια). Βλέπεις, όσοι πίνουν πολύ και μεθούν, μετά δεν νοιάζονται για τίποτε. «**Μπάρμπα-Θανάση, το καλύβι σου καίγεται**», φώναζαν σε κάποιον γεροντάκι που το καλύβι του είχε πάρει φωτιά. «**Ασ' το να καίη**», έλεγε αυτός, γιατί είχε πει και ήταν μεθυσμένος!... Η άλλη μέθη, η ουράνια, είναι καλή, αλλά πρέπει να είναι κανείς συνέχεια εκεί, στο ατέλειωτο βαρέλι, το ουράνιο. Εύχομαι να βρήτε την παραδεισένια θεία κάνουλα και να πινετε και να μεθάτε συνέχεια από το παραδεισένιο κρασί. Αμήν!

Από το βιβλίο, Γέροντος Παϊσίου Αγορείτου, λόγοι Ε', Πάθη και Αρετές

Κοπή της Βασιλόπιτας 2026

Μεγάλη ήταν η χαρά μας την 1η Φεβρουαρίου 2026 που είχαμε την ευλογία να παραστεί στην κοπή της βασιλόπιτας της Αδελφότητας ο π. Θεότιμος. Τον γνωρίσαμε όταν ακόμα ήταν λαϊκός. Δεκαετίες από τότε, βλέπουμε την χάρη του Θεού στην ζωή του, ένας λαμπρός κληρικός στον Άγιο Θωμά Κυβερνήτης, με μία δυναμική οικογένεια και τρία παιδιά!

Ευλόγησε την βασιλόπιτα, χάρηκε η ψυχή μας, ακούγοντας και ομοψιφνίζοντας τα λόγια της ζωστής ακολουθίας και ακόμα περισσότερο που μας μίλησε, μοιραζόμενος λόγους πνευματικούς, και συνάμα πρακτικούς, στήριγμα στον αγώνα της πίστης του καθενός μας.

Χαρήκαμε που είδαμε ξανά ζώοντα πρόσωπα που αγαπούν την Ορθόδοξη Χριστιανική Αδελφότητα ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ και ευκνηθήκαμε για άλλη μια φορά ο Χριστός να είναι οδηγός στην ζωή του καθενός μας. Δόξα τω Θεώ!

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Πεντηκοστή

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί, καθάρσει, ύψοῦται, λαμπρύνεται, τῆ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἄγιω Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

(Από την Φωνή Κυρίου, Αρ. Φυλ. 25, 23 Ιουνίου 2024)

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεμελιωμένη ταυτόχρονα πάνω στὴν **Θεῖα Εὐχαριστία** καὶ στὴν **Πεντηκοστή**. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χριστὸς ἦταν ἱστορικὰ ὁρατός, ἦταν ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Του. **Ἀλλὰ ἡ Πεντηκοστή ἀποδίδει στὸν κόσμον τὴν μυστικὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν φανερώνει** – ὄχι ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν – ἀλλὰ ἐντὸς τῶν Μαθητῶν, **στὶς καρδιές τους**. Αὐτὴ ἡ μυστικὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖται ἀκριβῶς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη θεῖα ἐνέργεια, ἀλλὰ ἓνα ἀπὸ τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας, πού ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ἀναπαύεται στὸν Υἱό. Ἐτσι ὁ Χριστὸς ἀποστέλλει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διαμορφώνει τὸν Χριστὸ μέσα στὶς καρδιές μας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Πατρὸς γιὰ νὰ ἀποκαλύψει καὶ νὰ ἐργασεῖ τὸ θέλημά Του στὸν κόσμον. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Υἱοῦ γιὰ νὰ μαρτυρήσει γι' αὐτόν, νὰ τὸν φανερώσει καὶ νὰ τελειώσει τὸ ἔργο Του.

Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἄνθρωπος

Ὅλη ἡ ἐπιμέλεια καὶ ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου συγκεντρώνονται **στὴν ἀπόκτηση τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου** καὶ στὴν παραγωγή τῶν καρπῶν του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους γνωρίζεται καὶ μὲ τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται ἡ χριστιανικὴ ζωὴ. Σκοπὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦν κατὰ Θεόν, εἶναι νὰ εὐαρεστήσουν τὸν Χριστό, τὸν Θεό, **καὶ μὲ τὴν μετοχὴ τους στὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ γίνουν φίλοι μὲ τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα** κι ἔτσι νὰ ἀποκτήσουν τὴν σωτηρία τους. Αὐτὴ ἡ σωτηρία πού πραγματοποιήθηκε μὲ τὸν Χριστὸ δὲν νοεῖται χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ πατερικὴ παράδοση εἶναι πλούσια σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο: «*Χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἴμαστε ξένοι καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, μὲ τὴν μετοχὴ μας ὁμως στὴν χάρι τοῦ Πνεύματος συναπτόμαστε μὲ τὴν θεότητα*. Ὡστε τὸ νὰ εἴμαστε στὸν Θεό - Πατέρα, δὲν εἶναι δικό μας κατόρθωμα ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος πού εἶναι καὶ μένει μέσα μας», μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος. Ἄν ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεοειδής καὶ χριστόμορφος, ἂν εἶναι «ποιῆμα Θεοῦ κτισθεὶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», αὐτὸ ὀφείλεται στὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Ἐλθέ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον»

Ζώντας σ' ἓναν κόσμον πού προσφέρει προγράμματα βελτιώσεων τοῦ ἀνθρώπινου βίου καὶ καταγίνεται στὴν διαφήμιση τῶν ὕλικῶν πραγμάτων, πρέπει νὰ ἐπανεκτιμήσουμε τὴν σημασία τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς πού μᾶς διδάσκει ὅτι, κάθε φορὰ πού ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ ἀπαντᾷ καταφατικὰ στὴν Χάρι τοῦ Πνεύματος, **τότε μεταμορφώνεται**. Αὐτὸ νὰ εὐχόμεστε καὶ αὐτὸ ἄς ἐπιδιώκουμε. «*Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, ἐλθέ, ἀπερίγραπτον Φῶς, τὸ πάντα πληροῦν καὶ ζωοποιῶν, καὶ φώτισον ἡμᾶς τοὺς ἐσκοτισμένους τοῖς πάθεσιν· ἴασαι τὴν φύσιν ἡμῶν τὴν συντριβείσαν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων τύπωσον ἐν ἡμῖν τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ, τοῦ ταπεινοῦ καὶ πράου Ἄμνου τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἵροντος τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου· δεόμεθὰ Σου, ταχὺ ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*».

ΟΛΑ ΔΥΝΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἡ ευχαριστία στὴν προσευχή μας

Ἡ προσευχή μας νὰ ξεκινᾷ ἡ πρώτη με θερμὴ ευχαριστία. Πριν ἀκόμα λάβουμε ἀπάντηση γιὰ τὰ αιτήματά μας, νὰ ευχαριστοῦμε τὸν Θεό. Μα, πῶς γίνεται αὐτό; Μας το διδάσκει ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν πρὸς Φιλιππισίους ἐπιστολὴ του, κεφ. 4 καὶ στίχοι 6-7: «*Για τίποτε νὰ μὴν σας πιάνει ἀγχος, ἀλλὰ σε κάθε περίπτωση τὰ αιτήματά σας νὰ τὰ ἀπευθύνεται στὸν Θεὸ με προσευχὴ καὶ δέηση πού θὰ συνοδεύονται ἀπὸ ευχαριστία. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀσυλληπητὴ στὸ ἀνθρώπινο μυαλό, θὰ διαφυλάξει τὶς καρδιές σας κοντὰ στὸν Ἰησοῦ Χριστό*».

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἐπομένως μας προτρέπει νὰ ευχαριστοῦμε τὸν Θεὸ ὅταν του ζητάμε κάτι. Ἀλλὰ, γιὰ νὰ Τον ευχαριστοῦμε, πριν ἀκόμα ἀπαντηθοῦν τὰ αιτήματά μας; Νὰ τον ευχαριστοῦμε γιὰ ὅσα μας ἔδωσε στὸ παρελθόν. Γιὰ παράδειγμα:

Ἀντιμετωπίζουμε κάποιον πειρασμό; Τότε λέμε, Κύριε, σε ευχαριστοῦμε γιὰ τὶς τόσες φορές πού μας γλίτωσες ἀπὸ πολλοὺς πειρασμούς. Ἐτσι θὰ μας ἐλευθερώσεις καὶ τώρα.

Ἀντιμετωπίζουμε κάποια ἀσθένεια; Κύριε, Σε ευχαριστοῦμε γιὰ τὴν υγεία πού μας χάρισες τόσα χρόνια. Κύριε, Σε ευχαριστοῦμε γιὰ τὶς τόσες φορές πού μας θεράπευσες στὸ παρελθόν. Το ἴδιο θὰ κάνεις καὶ τώρα, καὶ γι' αὐτὸ Σε ευχαριστοῦμε!

Συνδυάζουμε λοιπὸν τὴν ευχαριστία γιὰ τὶς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ στὸ παρελθόν, με τὸ παρόν.

Θυμόμαστε τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού θεράπευσε τοὺς 10 λεπρούς καὶ μόνον ἓνας ἐπέστρεψε γιὰ νὰ Τον ευχαριστήσῃ. Βλέποντας ὁ Ἰησοῦς τὴν ευχαριστιακὴ καρδιά του πρώην λεπρού, του χάρισε, μαζί με τὴν υγεία, καὶ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς του!

Τέλος, ὁ Μέγας Βασίλειος μας συμβουλεύει: «*Προσευχόμενος, μὴ ευθέως ἐπὶ αἰτησιν ἔρχου*». Δηλαδή, ἡ προσευχή μας νὰ ξεκινᾷ πρῶτα με δοξολογία καὶ ευχαριστία, μετὰ με μετάνοια καὶ τελευταίον νὰ φέρνουμε τὸ αἴτημά μας στὸν Πατέρα Θεό.

Ἀς μὴ ξεχνᾷμε ἀδελφοὶ νὰ εἴμαστε ευγνώμονες στὸν Θεὸ γιὰ τὸ κάθε τι στὴ ζωὴ μας.

Μ. Ψαρέλλης

Ἡ ΣΟΤΗΡΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΗ ΚΑΙ ΔΩΡΟ ΘΕΟΥ

Ἡ Ανάσταση Εἶναι Ἡ Δύναμη Τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἀνάσταση εἶναι τὸ κέντρο, ἡ πεμπτοσύνη, ἡ βάση καὶ ἡ δύναμη τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Χωρὶς τὴν ἀνάσταση, ἡ χριστιανικὴ πίστη εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπάτη τῶν αἰώνων. Ἡ ζωὴ, ἡ διδασκαλία, τὸ κήρυγμα καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύονται ἀληθινὰ, **μόνο καὶ μόνο επειδὴ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε**.

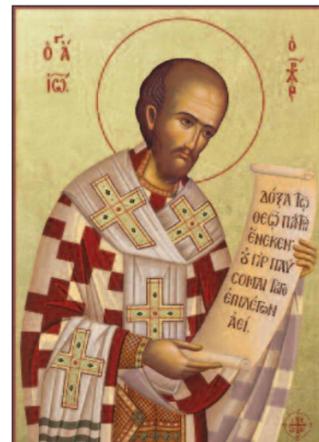
Ἡ ἀνάσταση, λοιπὸν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μεγαλύτερο γεγονός στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Αποτελεῖ τὸ μοναδικὸ γεγονός πού εἶναι ἀπόλυτα ταυτισμένο με τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. **Γιὰ τὴν ἀνάσταση δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄνθρωπο**. Ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε, ἔτσι καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος πού πιστεῖε στὸ σωτήριο ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στὸ σταυρὸ καὶ στὴν ἀνάστασή Του, ἀνασταίνεται σε μιὰ υπέροχη ζωὴ ἐδῶ κάτω στὴ γῆ καὶ σε μιὰ ἀκόμη πιο υπέροχη ζωὴ, μετὰ τὴν ἀναχώρησή του ἀπὸ τὴ γῆ, στὸν Οὐρανό.

Ὁ ἀπ. Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στους Χριστιανούς τῆς Κορίνθου, τονίζει τὴ σπουδαιότητα τῆς ἀνάστασης με τὰ παρακάτω λόγια. «*Ἄν ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει ἀναστηθεῖ, ἡ πίστη σας εἶναι χωρὶς περιεχόμενο. Ζεῖτε ἀκόμα μέσα στὶς ἀμαρτίες σας. Ἄρα κι ἐκεῖνοι πού πέθαναν με πίστη στὸν Χριστό, ἔχουν χαθεῖ. Ἄν ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα μας περιορίζεται μόνο σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, τότε εἴμαστε οἱ πιο ἀξιοθρήνητοι ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀλήθεια ὁμως εἶναι πῶς ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθεῖ, κάνοντας τὴν ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Γιὰ τὸ, ὅπως ὁ θάνατος ἦρθε στὸν κόσμο ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο, ἔτσι ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ἦρθε καὶ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἀδὰμ, ἔτσι **χάρη στη συγγένεια με τὸν Χριστό, ὅλοι θὰ ξαναπάρουν ζωὴ***» (Α' Κορινθ. 15:17-22).

† Μ. Κανταρτζής

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΑ

Λόγος εἰς τὴν Ανάστασιν

Ἀς εορτάσουμε τὴν εορτὴ αὐτὴ τὴ μεγίστη καὶ λαμπρὰ, κατὰ τὴν ὁποία ἀνέστη ὁ Κύριος. Κι ἂς τὴν εορτάσουμε με φαιδρότητα μαζί καὶ θεοσέβεια. Ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ ἀνέστησε μαζί Του καὶ τὴν οὐκομένη. Ἀμάρτησε ὁ Ἀδὰμ καὶ πέθανε. Ὁ Χριστὸς δὲν ἀμάρτησε, ἀλλὰ πέθανε. Καὶ ἀνέστη κατόπιν, σπάζοντας τοῦ θανάτου τὰ δεσμά. Πρωτοφανές καὶ παράδοξο πρᾶγμα. Ἐκεῖνος ἀμάρτησε καὶ πέθανε. Αὐτὸς δὲν ἀμάρτησε καὶ πέθανε. Γιὰ τὸ, ὅπως ὁ θάνατος ἦρθε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἔτσι ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ἦρθε καὶ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἀδὰμ, ἔτσι ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ἦρθε καὶ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἀδὰμ, ἔτσι ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ἦρθε καὶ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἀδὰμ, ἔτσι ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ἦρθε καὶ ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

Ἐνας οφείλει πολλὰ καὶ μὴν ἔχοντας νὰ πληρώσει, μένει στὴ φυλακί. Ἄλλος δὲν οφείλει τίποτε καὶ καταβάλλει γιὰ τὸν πρῶτο καὶ πετυχαίνει τὴν ἀπόλυσή του. Αὐτὸ συνέβηκε με τὸν Ἀδὰμ. Χρωστοῦσε ὁ Ἀδὰμ, δὲν εἶχε νὰ πληρώσει καὶ ἦταν δέσμιος τοῦ διαβόλου. Δὲν χρωστοῦσε τίποτε ὁ Χριστὸς, οὔτε ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ μπορούσε νὰ πληρώσει. Ἦλθε, πλήρωσε με τὸν θάνατό Του γιὰ ἐκεῖνον πού δεσμευόταν ἀπὸ τὸν διάβολο, γιὰ νὰ ἀπολύσει τὸν κρατούμενο.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

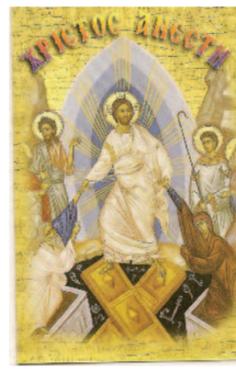
† Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς

Σε αὐτὲς τὶς τέσσερις λέξεις, ὅπως τονίζει ὁ θεοφώτιστος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς, συγκεφαλαιώνονται καὶ τὰ τέσσερα Ευαγγέλια τοῦ Χριστοῦ.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Τέσσερις λέξεις πού αποτελοῦν ολόκληρη τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ολόκληρη τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ολόκληρη τὴν υπόθεση τῆς σωτηρίας μας.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Σημαίνει ὅτι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι τὸ μεγαλύτερο θαῦμα ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅλων τῶν ἐπιγεῖων καὶ οὐρανίων κόσμων.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς μας εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς-ἄνθρωπος καὶ Κύριος τοῦ ορατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς κατῆλθε στὸν ἄδη, κηρύσσοντας τὸ λυτρωτικὸ μῆνυμά Του στὶς ἀπ' αἰῶνος ἀλύτρωτες ψυχές.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς, μας λύτρωσε ὅλους ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας: τὸν διάβολο, τὴν ἀμαρτία καὶ τὸν θάνατο.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀνάσταση νεκρῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ ἀναστηθοῦμε ὅλοι με τὰ σώματα καὶ τὶς κατὰ χάριν ἀθάνατες ψυχές μας ὡς ολοκληρωμένοι ἄνθρωποι. Καὶ κατὰ τὰ ἔργα μας, εἴτε θὰ εἰσεέλθουμε στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπολαμβάνοντας τὴν μετοχὴ τῆς ἀκτίστου χάριτός Του, εἴτε θὰ κληρονομήσουμε τὴν αἰώνια κόλαση.